

Velja v Ljubljani:

celo leto . . . K 56—
 pol leta . . . „ 28—
 četrt leta . . . „ 14—
 en mesec . . . „ 4-70

Velja po pošti:

za celo leto naprej K 60—
 za pol leta „ „ 30—
 za četrt leta „ „ 15—
 za en mesec „ „ 5—

Jugoslavija

Napismenene naročbe brez
 pošiljave denarja se ne
 moremo ozirati.

Naročniki naj pošljejo
 — garancijo
 — po nakaznici.

Oglasi se računajo po po-
 rabljenem prostoru in si-
 cer 1 mm visok ter 63 mm
 širok prostor za enkrat
 25 vin., za večkrat popust.

Uredništvo je na Starem trgu šte. 19.
 Upravnistvo je na Marijinem trgu šte. 8. —
 Telefon šte. 369.

Izhaja vsak dan zjutraj.
 Posamezna številka velja 30 vinarjev.

Vprašanjem glede inseratov i. dr. se naj pri-
 loži za odgovor dopisnica ali znamka. — Dopisi
 naj se frankirajo. — Rokopisi se ne vračajo.

Naša fronta na Koroškem.

Kako je bilo v Rožu.

Ko sem prišel koncem novembra m. l. iz Gradca v Borovlje, prvič v slovenske, v jugoslovanske Borovlje, sem občutil ponos kakor še nikdar v življenju. Lokalni vlak iz Svetne vasi v Borovlje tiste dni ni vozil, pač pa sem dobil v Svetni vasi zavednega kmeta iz Podlublja, ki me je vzel na svoj lojtrni voz in me je zapeljal v trg. Na mo-tu med Dravo in Borovljami srbska straža, po hišah trobojnice, naše vojaštvo v trgu, naša beseda . . . Za človeka, ki je živel tu v prejšnjih groznih dneh — nepopisna radost.

„Na svidenje pri Gospej Sveti,“ sva si voščila s kmetom ob razstanku.

Ko sem prišel med ljudi, da sem se natančneje orijentiral, me je kmalu minil ponos. Govoril sem z gospodom T. v Borovljah, ki mi je pravil o svojih romanjih po Kranjskem. „Koroška ni vredna niti enega slovenskega vojaka,“ so mu rekli v Ljubljani. Istotam so branili zasesti Celovec in Beljak. Bali so se zavoljo aprovizacije. Toliko se gospoda seveda ni potrudila, da bi bila informirana, kakšne so zaloge v Beljaku in Celovcu!

Po teh razočaranjih sem iskal stikov z našo posadko. Bilo je tam — mislim pred vsem med priprostim vojaštvom — marsikaj slabega, bili so pa tudi ljudje, vredni vse časti in spoštovanja. Kar je bilo slabega, je šlo samo od sebe proč, tako da je na posled ostalo samo čisto zrnje brez smeti. „Na svoje fante se zanesem popolnoma,“ mi je pravil poročnik U. malo pred padcem Borovlj. „Ko sem jih dobil, niso bili taki. Treba jih je bilo šele vzgojiti — in to se mi je posrečilo.“ Slične glasove sem čul povsod. Da ni bilo to samo hvalisanje, je dokazala borba 7. in 8. t. m. tu so storili ljudje pravzaprav več kot je v človeški moči!

Da je tem ljudem poveljeval major pl. Lavrič, se mi zdi, da ni bilo prav! Sicer poznam njegovo prejšnje delovanje le malo, vendar se mi zdi, da major pl. Lavrič ni bil človek za Korotan. Nočem blatiti, ampak konstatujem samo sledeče:

1. Za časa Lavričevega bivanja v Borovljah je na pošti nemoteno vabil letak k podpisovanju nemškega posojila. Kaj je čutil pri tem Slovenec in kaj je čutil Nemec in nemčur, naj razsodi bralec sam.

2. Major pl. Lavrič je obljubil g. P. trikrat, da bo aretirati gotove nevarne ljudi. Trikrat je snedel svojo možko obljubo.

3. Major pl. Lavrič je ukazal izpustiti znanega Ogrisa, ki potem po svojem begu preko Drave gotovo ni agitiral za Jugoslavijo v Celovcu.

4. Za časa Lavričevega bivanja v Borovljah je nemškutarska banda nemoteno organizirala gibanje proti vpo-klicem v vojno službo itd.

5. Ko sem prišel 7. t. m. prosit na poveljstvo, naj posadka aretirata dve osebi, je javil adjutant, navdušen in pošten fant: Herr Major, ich melde etc. Ali je to reklama za Lavričevo slovenstvo?

6. Pred neko vasjo je major pl. Lavrič odkazal vsem oddelkom mesta — le Srbe je blagohotno prezrl. Ko

ga je poročnik U. opozoril, na to o-koliščino, je odvrnil major kratko: „Auf die rechte ich nicht.“

Tako je bilo. Kdo je temu kriv — ali Lavrič ali naša vlada? Ljubljana gotovo ne razmišlja mnogo o tem; kajti kdo naj bi sicer manifestiral, protestiral in plesal? Kako naj bi sicer zdravi predbacivali bolnikom bojazljivost? Kdor je pa hodil z našo četo 8. t. m. pot iz Borovlj do Kaplje, ne obupa, čeprav vidi, da je v osrčju marsikaj narobe. Po nečloveških naporih so fantje spali eno noč — in zjutraj je že bila dobra volja z njimi: Zdaj boš vidla nemška uš.

kaj je prmejkršenduš —

Trdno sem uverjen, da ima do-movina še nekaj ljudi, ki goje ljubezen v srcu. —

Ivan Albrecht.

Rabelj.

Dogodki zadnjega časa mi silijo zopet pero v mojo žuljevo roko. Dopis v „Miru“ od 30. nov. o Jugoslaviji in drugem vprašanju je zadel v sršenovo gnezdo. Takoj so se podali naši Nemci na italijansko poveljstvo, da s pomo-žitvijo čet zaprejo pot Jugoslaviji ter v okolici Trbiža zidajo in napravljajo z vso naglico na uspešno branitev. Obetalo se nam je vse potrebno za prehrano, ali dobimo vedno manj ali nič. Nemci se izgovarjajo: ta „pakaš in gesindel je südslawische Räuber-bande“, vzamejo vse vsakemu proč in plenijo povsod! Lahki se izgovarjajo: Avstrijci in drugi zavezniki so z ropanjem in podiranjem mostov onemo-gočili transport itd. Dobili smo poldrug kilogram moke, deset dek kave, en ki-logram riža, četrt kilograma sladkorja in 20 dek slanina na osebo na štiri dni, in potem zopet nič in same ob-ljube. Zvedeli smo, kako so Nemci s pomočjo Lahov pregnali Jugoslovane iz Podkloštra. Ti so rekli: Vojakov ne damo, pač pa streljivo in strojne puške. Pa še nekaj: Nemci vedno naglašajo, da se bojijo samo Boga in nikogar več! Dokaz zato naj služi tole: ob novem letu je šel neki tukajšnji Slo-venec v Ljubljano po opravkih. Nemci to hitro v strahu naznanijo vojaškemu poveljstvu, češ ta je špijon, treba ga je prijeti; in že so ga orožniki iskali dva dni na domu. Sedaj ko je dotični zahteval sam preiskavo so zopet stra-hopetno utihnili.

Zločin prema hrabrima!

Niso žalili mreti za domovinu. Pošli su na Korušku pevajući, odu-ševljeni. Stigli su i postavili svoje straže i čekali neprijatelja dan i noć. Padala je kiša, pao je sneg. I svakog dana noge su mokre od vlažnoga snega ili se pak mrznu uši od studenog vetra.

Došao je neprijatelj, dočekali su ga hrabro. Po već palom snegu sipa kiša, sve je mokro, ali se borba vodi. Smrtonosna zrna traže svoje žrtve, i već padaju junaci možda baš onda kad njihovi mili na domu o njima raz-govaraju, misle, binu. Lako ranjeni se povlače, a teško ranjeni leže ne-moćni u snegu, dok ne pridje drug, žrtvujući sebe i iznese druga iz borbe.

„Spašen sam,“ misli odmah i naj-teže ranjeni. I lepa, varljiva nada priča mu: Ratniče, mučeniče, ti što u istini ljubiš Domovinu svoju i svestan si, da braneći Domovinu braniš i dom svoj, — ostaješ živ! Eto već su te previli, već te čeka topli sanitetski vlak,

čekaju te braća lekari, da svojom ve-štinom život spasu, čeka te sestrinska nega, pa posle dom tvoj i svi mili u njemu.

Ali su ranjeni strpani u hladne stočne vagona, na podu malo slame, nikakvog osvetljenja!

I ranjeni su škripnuli zubima i gorko zažalili i broj utovarenih mrtvih uvećali su oni, što u vagonu umreše, a njihovu poslednju želju, da se osvete onima sa čije nemarnosti i gluposti propadaju onda, kada su već spašeni. Slušali sve ovo su ranjeni drugovi, koji kraj njih ležeći dospeše živi do Ljubljane . . .

Za naše brate!

Same besede nam ne pomagajo, imeti moramo tudi dovolj moči in ta moč so naši hrabri fantje! Zato kli-čemo: vstanite in delujte na to po-sebno Vi dragi slovenski starši! Ne držite svojih sinov doma, ampak poš-ljite jih nam na pomoč. Sedaj vemo, kje smo in za koga se bojujemo. Se-daj gre za osvoboditev naših še pod-jarmljenih bratov na Koroškem! Vsak pameten človek mora priti do spoz-nanja, da je to naša sveta dolžnost. Sedaj nismo več pod žezlom nekdane krute in surove Avstrije, sedaj smo prosti in smo vsi za enega in eden za vse. Zato pogum in pridite nam na pomoč!

Mi vsi z brati Srbi se hrabro bo-rimo. In zakaj? Ker vemo, da če osta-nejo te naše pokrajine v umazanih nemških rokah, bodo naši bratje zo-pet postali reveži in bodo za vedno tlačani! Če smo se poprej skoraj pet let borili, pa ne za naše — brate, bo-mo sedaj tudi žrtvovali vse, samo da bo prosta naša mila Jugoslavija!

Pozdrave vsem čitateljem „Jugo-slavije“! — Jugoslovanski legijonarji na Koroškem.

Boji pri Velikovcu in Področici.

Ljubljanski korespondenčni urad poroča z dne 13. t. m. ob pol 8. uri zvečer iz uradnega vira: Pri Področici cel dan praske s patroljami ter topniški in strojniški ogenj. — Pri Ve-likovcu so trajali boji skoro neprestano do 4. ure popoldne. Vsi napadi so bili odbiti. Naše izgube znašajo: 2 mrtva in 7 ranjenih. — Pri drugih skupinah je položaj neizpremenjen.

Premirje na Koroškem.

Ljubljana, 14. jan. Uradno javljajo:

Med koroškimi Nemci in povelj-stvom II. vojnega okrožja SHS se je dosegel sporazum in se je sklenilo pre-mirje, ki se začne danes ob 8. uri zjutraj. Mogoče je, da bodo Nemci napadli in streljali še po 8. uri, naše čete kljub temu ne bodo streljale.

Boji na Koroškem in Štajerskem.

Ljubljanski korespondenčni urad poroča z dne 14. januarja ob pol 8. zvečer iz uradnega vira: Pri Področici, na Ljubelju in pri Velikovcu po-ložaj neizpremenjen. — V okrožju mariborskem so Nemci napadli Lučane. Bili so odbiti. Napad se je vršil porti zapovedi nemške deželne vlade v Gradcu, kakor trdi to ona. Naše iz-gube pri Lučanah: Pešec Andrej De-vet iz Malega Brda pri Postojni težko ranjen, pešec Anton Tomažič iz Šole pri Postojni lahko ranjen. — Izgube Nemcev: Dva ranjena, ujeti pa en častnik, en četovodja in en pešec.

Maribor, 14. januarja. (Lj. k. u.) O napadu na Lučane se nadalje po-roča: Danes okoli 4. ure zjutraj so Nemci napadli Lučane od vseh štirih strani. Napad je bil sijajno odbit. Pri napadu je bil ubit poštni sluga iz Lučan, ki je služil Nemcem kot vodnik. Naša vrla posadka notranjskih fantov se je držala nad vse hvalevredno. Za-hvaliti se je le odločnemu nastopu posadke brez izjeme vojakov, častnikov in orožnikov, da se Nemcem ni po-srečila njih nakana. Navdušenost naše posadke je brezprimerna. Orožništvo v Lučanah je po napadu aretiralo ta-mošnjega kaplana Pichlerja radi nje-govega posebno trdovratnega hujskanja proti Jugoslaviji. Izročili so ga mari-borskemu državnemu pravdnistvu.

Nabirajte darove za naše bo-jevnike na koroški fronti! Sloven-ske žene in dekleta: Na delo!

Pod italijanskim jarmom.

Obupen položaj tržaških Slo-vencev.

Ljubljana, 14. jan. (Lj.k.u.) Vtis, ki sta ga narodna poverjenika zadobila glede narodnostnega položaja tržaških Slovencev, je kar najneugodnejši. On-dotni Slovenci so zaradi sedanjih raz-mer v narodnem oziru popolnoma obupani. Nad 4000 slovenske deee je brez šolskega pouka, ker je guverner prepovedal zopetno otvoritev slovenskih šol in ustavil slovenski šolski deci brezplačno kosilo, dočim ga je itali-janska šolska mladina še vedno de-ležna. Zaradi tega in spričo velike bede in brezdelnosti, ki vlada v Trstu in okolici, je upravičena bojazen, da bodo revnejši sloji pod pritiskom raz-mer pričeli pošiljati svoje otroke v italijanske šole. Naša poverjenika sta naprosila ameriško misijo za posredo-vanje, da se pouk na naših šolah zopet dovoli.

Dr. Breclj aretiran.

Ljubljana, 14. jan. (Lj. k. u.) V Trst je dospelo včeraj poročilo, da so Ita-lijani v Gorici aretirali in odvedli v Italijo za dr. Podgornikom in drugimi, ki so če več tednov v prognanstvu, sedaj tudi dr. Breclja. Tudi v tem pogledu sta naprosila naša poverje-nika ameriško misijo za intervencijo.

Jugoslavija.

Častno občanstvo.

Maribor, 14. januarja. (Lj. k. u.) Občina Fram pri Mariboru je imeno-vala generala Maistra in vodjo okraj-nega glavarstva v Mariboru dr. Srečka Lajnsiča častnima občanoma.

Amerikanski časniki na Reki.

Zagreb, 14. jan. (Lj. k. u.) V ne-deljo je prispelo na Reko 10 ameri-kanskih časnika, ki so se pripeljali v Evropo v spremstvu Wilsona. Na Reki so jih sprejeli funkcionarji Na-rodnege sveta in priredili njim na čast tudi slavnostni banket. Italijani skrbno pazijo, da amerikanski gostje ne pri-dejo v dotik z reškimi Jugoslovani.

Vsak dan nove iaške nesramnosti.

Reka, 14. jan. (Lj. k. u.) Italijanske oblasti so zahtevale od škofa Mahničca, da mora uvesti v cerkvi na vsem otoku dvojezično službo božjo, v krajih pa, kjer je več Italijanov, izključno italijansko. Zapretili so škofu, da ga takoj odstavi, ako bo on in njegova duhovščina poizkusila najmanjši odpor proti italijanski odredbi.

Italijanska nasilstva na Reki. Italijani napadli in ranili srbskega majorja.

Reka, 13. jan. (Lj. k. u.) Po predavanju Padrazzija v Zadru so italijanske tolpe iznova pričele žaliti jugoslovansko prebivalstvo. Z nekaterimi so tako grdo ravnali, da je morala poseči vmes narodna straža. Gospodični, ki so žalili je prišel srbski major Milič na pomoč. Italijanski vojaki pa so ga napadli. Zabolli so ga z bajonetom dvakrat v hrbet in v vrat. Težko ranjenega so spravili v bolnišnico mornariške akademije. Tudi srbskega častnika Paraviča so Italijani izživali. Ob štirih popoldne so se vojaki raznih držav spopadli precej resno zaradi jugoslovanske zastave. Vsled teh dogodkov krožijo močne italijanske, angleške in francoske vojaške patrle po mestu.

Dr. Korošec o zahtevah Italije.

Budimpešta, 13. jan. (Lj. k. u.) Dun. kor. urad poroča: Posebni poročevalec lista „Az Est“ javlja svojemur listu, da je imel razgovor z namestnikom ministrskega predsednika jugoslovanske države, dr. Korošcem, kjer se je le-ta zavzel z vso odločnostjo za zahteve Jugoslavije napram Italiji. Kar se tiče ideje podonavske federacije, jugoslovanska država nima nobenega interesa na tem projektu, ker leži ob morju.

Lopovščina nemškega kneza.

Nemško-italijansko prijateljstvo. Staritrg pri Rakeku, 14. jan. Grajšina Schenberg, ki je last kneza Schönburg Waldenburg je ponudila Italijanom prostovoljno nezasedeno polovico grajšine.

V pojasnilo te brzojavke bodi omenjeno, da leži polovica grajšine v in druga polovica izven demarkacijske črte. To slednjo polovico pa ponuja sedaj nemški knez Italijanom, samo ker se boji razlastitve v Jugoslaviji. Opozorjamo Narodno vladu na to najnovejšo nemško-italijansko lopovščino. — Ur.

Sumljiva gibanja na avstr. nemški meji.

Maribor, 14. jan. (Izv. por.) Po mestu krožijo vznemirljive vesti, ki jih širijo od Nemcev najeti agitatorji na skrivaj po mestu. Zdi se, da vse to ni tako neosnovano. Dobro je znano, da so dobili nekateri odstavljene uradniki, ki so se hoteli preseliti iz Maribora v Gradec, iz Gradca nekaj migljaj, da naj le ostanejo, kjer so, češ, da bodo skoro zopet nastavljeni v Mariboru. Opažati je jako značilna gibanja in ojačenje meje na nemški strani. Upamo, da je vse to znano na pristojnem mestu in da se ne ponovi koroški škandal.

Nikita rovarj. Poizkus ustaje v Črnigori.

Cetinje, 11. jan. (Lj. k. u.) Pod vodstvom zeta Jovana Plamenca, bivšega reakcionarnega ministra je skušala dinastija Petrovičeva na srbski božični večer izvesti državni preobrat. Ob odločnosti Črnogorcev pa se nakana ni posrečila. Kdor ni bil aretiran je bil razorožen. Prekucuske vodje so izročili sodišču. Plamencu pč se je posrečilo z 20 pristaši ubežati. Za njim so izdali tiralico. V deželi vlada zopet mir in red. Brzjavni in telefonski promet je zopet vpstavljen.

Cetinje, 11. jan. (Lj. k. u.) Rovarenje tujih agentov je dovedlo v Črnigori do krvolitja. Na srbski božični večer je nekoliko 100 kmetov napadlo Cetinje in zahtevalo odstranitev srbskih čet. Kmetje so bili po večini pristaši bivšega kralja Nikite. Proti upornikom so odposlali oddelek črnogorskih čet, ki so po kratkem boju vstase popolnoma razgnali. Deloma so jih ujeli,

deloma pa so ubežali proti meji in se udali Amerikancem in Francozom. Skupno je bilo 200 mrtvih in ranjenih, po večini vstashev. Francoski general z nekoliko oddelki francoskih in ameriških čet je odšel v Cetinje.

Dopisi.

Jesenice, G. A. Hermann, mesar ni na dan proglašenja samostojne jugoslovanske države čutil toliko dolžnosti, da bi odstranil nemški napis, temveč ga je samo s papirjem zakril. Misli je pač: ako pridejo Nemci na Jesenice, kar tisti papir stran, pa smo zopet ponosni Nemci! In res, komaj so prišli Švabi do Karavank je tisti papir že odstranjen, tako da zopet izživa ponosni „Fleischbank“! V gostilni Pancar se je nekdo dne 9. t. m. ob pol 7. zvečer drznil igrati na klavir „habsburško himno“. Kje so naše oblasti?

Iz Kranja. Tudi tukaj še živimo napol pod „blagoslovljeno“ črno-rumeno zastavo. Neka trafika je še vedno „K. u. k. Trafik“. Tudi na poštah vozovih se še sveti dvoglavi avstrijski orel. Več dijakov se je prijavilo k prostovoljski legiji. Čast jim in hvaležnost domovine! Zdiujemo pa pod težkim jarmom raznih vojnih dobičkarjev. Želimo, da bi se tudi tem ljudem pokazala pot na — koroško fronto. Od jugoslovanskih žuljev so ti blagi ljudski „dobrotniki“ obogateli, sedaj pa naj branijo Jugoslavijo, ali pa naj odidejo tja pod okrilje blažene Germanije.

Mavčiče. Ko so pri nas mladeniči nabornih letnikov dobili pozivnice za vojaško službovanje, so nekateri, seveda tisti, katerim je gorka peč več kot domovina, začeli hoditi v Kranj nadlegovat gotove gospode, da bi na pristojnem mestu posredovali za njihovo oproščenje od vojaške službe. Če se je kdo mogel rešiti preje v raniki Avstriji, blagor mu, da bi se pa sedaj v svobodni Jugoslaviji poskušali rešiti vojaške službe s pomočjo masla in jajc, je pa veleizdajstvo! — Invalid.

V Domžalah še vedno gospodari občinski odbor, v katerem sedijo po večini šustercijanci in 3 Nemci, ki hujskajo priproste ljudi češ, le malo počakajte, vsaj bomo kmalu zopet pod Avstrijo; to, kar sedaj govorijo, je le želja liberalcev, da bi bili pod Srbijo. Vojake pa hujskajo, naj bodo za republiko in so izdali celo lepake te vsebine. Naš župnik pa govori o Karlnu, kjer more in hvali njegove zasluge v kljub dejstvu, da je že davno izgubil zaupanje svoje fare.

Dnevne vesti.

Smo že prej razumeli! Včerajšni »Narod« bi se hotel izrezati, ker smo ga pozvali, naj nam dokaže, kdaj smo pozivali na rop in pogrom. Prišla mu je prav neka notica v »Jugoslaviji« od 8. t. m. in si bržkone misli: Zdaj smo jih pa. No, to pač ni težko, da se iz celote iztrga stavek ter mu podtakne pomen, ki ga nima, a mi smo v položaju, da »Slov. Narodu« postrežemo z drugo stvarjo. Narodna vlada je izdala o razgovoru z odposlanstvom mednarodne apro v komisije komunike, v katerem je tudi sledeči stavek: Narodna vlada je odgovorila, da se bo sila kajpada morala umakniti, da pa tudi v tem primeru že zaradi razburjene ogorčnosti, ki se je prebivalstva polotila spričo nasilnega vedenja italijanskih okupacijskih oblastev in zaradi flagrantnega rušenja pravice, ki ga zagrešajo koroški Nemci, za varnost prevoza Nemški Avstriji odmenjenega blaga čez slovensko ozemlje ne more prevzeti nikakšnega jamstva. Te izjave Narodne vlade seveda ne bo nihče smatral za indirektni poziv ljudstva, naj napade vlake z živili. Ako se bo pa kaj zgodilo, bo pa zopet kriva ta preklicana »Jugoslavija«. Narodov apel: »Da se razumemo«, je torej precej zakasnel. Mi smo razumeli že prej. Gospodje bi hoteli ostati lepo po domače med seboj brez javne kontrole in kritike!

Roman »Višnjeva repatica« začnemo kmalu priobčevati. Dosedaj žal nismo mogli, ker nam silno primanjkuje prostora. Mogoče bo kmalu list povečan in bo več prostora. Tedaj bomo poleg romana lahko priobčevali tudi več družega gradiva, da bo vsakomur ustreženo in da bo »Jugoslavija« še bolj zanimiva. Pridobili smo dopisnike in sotrudnike iz vseh krajev. Tudi v Zagrebu in Belgradu imamo poročevalce tako, da bomo lahko naše čitatelje vedno točno informirali o najnovejših dogodkih.

Cankarjev večer na Vrhniki. Času primerno brez vsake veselice priredijo v soboto 18. t. m. ob pol devetih zv. pri »Črnem orlu« na Vrhniki, v rojst. kraju našega velikega Cankarja literarno-recitatorski večer njegovi prijatelji in čestilci: Oton Župančič, dr. Pavel Grošelj, dr. Ivan Lah in dr. Jos. C. Oblak, ki bo predaval o »Cankarju-potniku in vernem prijatelju prirode, slikarju vrhniške okolice«. Za ta večer, za katerega vlada na Vrhniki in v okolici splošno zanimanje, se pričakuje obilne udeležbe.

Nova ravnateljstva. Uradni list nas je koncem decembra seznanil z novotarijami, z ustanovitvijo novih, milo rečeno, nepotrebnih ravnateljstev, t. j. višje ravnateljstvo za promet ter finančno okrajno ravnateljstvo v Ljubljani. Čemu take novotarje? Že v stari koruptni Avstriji je vse klelo, ker se je vsled mnogih instanc in kompetenc vsaka rešitev raznih vlog zavlekla v neznansko dolžino. Hočemo isti sistem tudi v naši Jugoslaviji nadaljevati? Vsak razumen človek mora odgovoriti z odločnim: ne! Toda z ustanavljanjem novih višjih oblasti, katerih je bilo že preje več kot preveč, tega ne bomo dosegli, ne oziraje se, koliko taki aparat stanejo in koliko moči je nepotrebnost zaposlenih, katere bomo pa na drugih mestih v naši domovini še tako krvavo potrebovali. In sedaj ustanavljamo popolnoma nepotrebna nova ravnateljstva! Hočemo v tem oziru celo germanizatorično Avstrijo nadkriljevati? Tej so zadostovala železniška, poštna finančna deželna ravnateljstva itd., a v kljub temu smo vedno godrnjali, da je preveč instanc, da gre vse uradovanje po poljevo. Menda ne nameravamo prejšnjih nezdravih in koruptnih razmer celo prekositi? Čemu nam treba višjih ravnateljstev, ako imamo ravnateljstva in ministrstva? Čemu nam bode na sedežu deželnega ravnateljstva še finančno okrajno ravnateljstvo, ako je celo v bivši Avstriji le eno ravnateljstvo zadostovalo? Je potrebno, da umetno napravljamo nove instance? Morda radi tega, ker spada v njegovo področje tudi zaseden del tužnega Korotana? Saj se vendar namerava za Koroško — enako kot je že v Mariboru — ustanoviti posebno okrajno ravnateljstvo. Za Kranjsko opravlja vendar lahko deželno ravnateljstvo obenem posle okrajnega. Čemu ta potrata z uradniki, ki jih bomo drugod še tako krvavo potrebovali, čemu v istem posloppu posebni referenti za deželno ter okrajno ravnateljstvo? Predno se je zaznalo, da bodo vendarle vsi nemški in nemškutarski uradniki, takozvani pijonirji vsenemske kulture, naši najhujši sovražniki in germanizatorji, odpuščeni, se je govorilo, da bomo imeli premalo uradništva. In sedaj naj na tak način tratimo s svojimi močmi?! Sposobne in zmožne strokovnjake bomo drugod potrebovali. Proti temu moramo vendar odločno nastopiti, da bi se koga izmed odpuščenih nemških pijonirjev še sprejelo v našo službo. Vsaka izjema bi bila tu naroden greh in še nadaljni znak našega hlapčevstva. Pač pa je še nekaj takih, ki jim bo še treba preiskati obisti ter jim pokazati pot v germansko domovino. Vso upravo treba izeenostaviti, jo prilagoditi faktičnim razmeram, jo demokratizirati. Birokratski duh in avstrijski »šimelj«, ki se je tako držal svojih »štengce«, mora iz naše uprave popolnoma izginiti. Z ustanavljanjem raznih nepotrebnih ravnateljstev bo sv. Birokracij le še bujneje uspeval, s tem se birokratizem in korupcija le podpirata in množita. Dosedaj smo izpremenili većinoma vsaj uradni jezik, a sistem je še vedno isti.

Z ustanavljanjem nepotrebnih oblastnih kompetence, ki povzročajo nepotrebno in zamudno pisarjenje. Znan je menda rek iz prejšnjih žalostnih časov, da bo Avstrija v tinti utonila in da imamo »Federkrieg«. Pri potrebnih oblastnih postavah povsod strokovnjake, razumne, delavne in za stroko vnete može, ki se vedo prilagoditi sedanjim razmeram kot referente, pa se bo mnogo nepotrebnega pisarjenja prihranilo. Trdno upamo, da se bodo merodajni faktorji zadržali in napravili prokletemu birokratizmu konec!

Hotel Sv. Johann ob Bohinjskem jezeru je last verskega zaklada in je prešel v upravo Narodne vlade, poverjenišva za kmetijstvo. Ta hotel ima v najemu že precej let zagrizena Nemka Šterovka, ki je l. 1914 potom nemških generalov povzročila, da se je moral hotel »Zlatorog«, last »Slov. planinskega društva« zapreti, ker je izbornu uspeval in ji delal konkurenco. Sedaj se gre za to, da hotel Sv. Johann pride v narodne roke, da prevzamejo naši ljudje to velevažno podjetje. »Slovensko planinsko društvo« je napravilo ponudbo, da prevzame v najem hotel z vsem inventarjem, eventualno, da ta inventar tudi kupi. Človek bi mislil, da pri tem ne bo prav nobene ovire. Pokazalo pa se je, da pri nas še vedno odločujejo tisti ljudje, ki niso imeli nikdar smisla za pravo narodno stvar, ki so vedno postopali le iz vidika svojih osebnih koristij. Najemnica Šterovka trdi namreč, da je ves inventar v hotelu njen in zahteva za ta inventar, ki bi bil morda vreden par desetstisoč kron, ogromno svoto 300.000 K. Čisto naravno bi bilo, da najemnica Šterovka predvsem dokaže, da je inventar res njen. Če se to izkaže, potem bi bila prva dolžnost poverjenišva za kmetijstvo, da ta inventar, perilo, posteljno opravo itd. zaseže, ga oceni po strokovnjakih in ga potem odda ponudnikom. Toda kaj še! V poverjeništvu za kmetijstvo nosi prvi zvonec Gustav Pirc, generalni ravnatelj Kmetijske družbe in tega si je znala pridobiti zagrizena Nemka Šterovka kot zagovornika za svoje oderuške zahteve. Gustav Pirc ima namreč v sosedstvu hotela Sv. Johanna svojo vilo, zahajal je vedno, kadar je bil v Bohinju, v Šterovkni hotel, ki ga je znala vedno z vsem, kar je mogla, najboljšo postreči. Sedaj si je Pirc obrusil že vse pete, da doseže, da Šterovka dobi bodisi 300.000 K za baje njen inventar, če pa ne, pa da se ji dovoli prost izvoz v nemško Avstrijo. Čudno je res, da taki ljudje, kakor je Pirc, še vedno igrajo prvo vlogo. Ni ga skoro človeka, ki bi igral takega političnega kameleona, kakor ga igra že dolgo vrsto let Gustav Pirc. Kakor je pihal političen veter, tako je obračal ta mož svoj plašč. Dokler je bila Kmetijska družba v naprednih rokah, delal se je naprednjaka. Ko je prešla v Šustershičeve roke, bil je njegov najboljši prijatelj ter mu je vedno nosil na nos razne vesti, ki jih je zvedel v napredni družbi, v katero se še vedno štuli. Po razdoru med Šustershičem in Krekom, ko je prvi ustanovil »Zadružno centralo«, ki je sedaj v polomu, bil je zopet Pirc boter pri njenem rojstvu. Tako ga najdemo vedno kot zagovornika vsega slabega in našemu narodu škodljivega. Skrajni čas bi že bil, da se tega političnega kameleona postavi na tisto mesto, kamor spada.

Resen opomin. Neki železničarski uradnik Ecker, ki je bil v službi pod zloglasnim Wieserjem, prosi žel. ravnateljstvo, da ga sprejme v službo in sicer na Jesenice. Skrajni čas je, da posvetijo odgovorni faktorji največjo pozornost italijansko-nemškim spletkam. V važnih krajih n. pr. na Jesenicah in drugod naj se nastavi popolnoma zanesljivi narodni načelniki, za štacijske poveljnike pa energični srbski oficirji!

Višji šolski svet razpošilja vabila k prvi seji, ki se bo vršila v petek, 17. prosinca 1919 ob 9. uri dopoldne v knjižnici vlad. palače na Bleiweissovi cesti.

Narodne dame brez razlike strank in stanu vabimo na sestanek, ki bo v četrtek 16. t. m. ob 5. uri pop. v mestni posvetovalnici na Magistratu, da se dogovorimo glede nabiranja perila

za naše vojake na koroški fronti. Prosim vse narodno čuteče dame, naj se zanesljivo udeležijo te seje.

Domžalski Nemci pripovedujejo, kako so Nemci na Koroškem natepli Jugoslovane in pravijo, da bodo kmalu rešili tudi kranjske Nemce. Ali res ni nobene oblasti, ki bi nastopila z vso strogostjo proti nemškemu hujskačem!

Nemške poštne štampile so v rabi, ker novo naročene še niso gotove. Poverjenstvo za promet je dalo ukaz, da se začasno iz starih jeklenih dvojezičnih štampil po možnosti izseka nemški napis. Občinstvo pa prosimo med tem časom za potrpljenje.

Poziv! Po umiku armade preko naših pokrajin se je gotovo med drugimi stvarmi dobilo dokaj spisov, listin, dnevnikov in podobnega. Naproša se vse občinstvo po mestih in na deželi, da naznani podpisano poveljstvo, kje da se nahaja kaj takih spisov shranjenih oziroma nam da iste na razpolago. Posebno bi se potrebovali spisi in dnevnik biviših višjih poveljstev nekdanje avstrijske armade. Rabi se te podatke nujno in v zelo važen namen. SHS štacijsko poveljstvo v Ljubljani.

Odbor za zasedeno ozemlje pozivlja dotičnega dimnikarskega mojstra, ki je bil v noči med 7. in 8. januarjem na postaji Podbrdo od italijanskih vojakov vkljenjen v verige, da se čimprej zgleda v našem uradu.

Državna posredovalnica za delo. V preteklem tednu (od 5. do 12. t. m.) je iskalo delo 275 moških in 199 ženskih delavskih moči. Delodajalci so pa iskali 98 moških in 33 ženskih delavskih moči. Posredovalnica ima na razpolago okroglo 200 moči za pisarne, 100 za trgovino, več natakarič, delavk za tovarne in pomočnikov za razne obrti, delo pa lahko ponudi deklam in kuharicam.

Prepovedan uvoz bankovcev. Obenem z žigosanjem (štempljanjem) odredilo je kr. ministrstvo v Belgradu, da se uvoz ovstro-ogrskih bankovcev prepove. Občinstvo se opozarja na dotični odredbi. Uradni list št. 252 in 258. Kdor bi kršil uvozno prepoved, zakrivi tihotapstvo v zmislu dohodarstvenega kazenskega zakona in bo strogo kaznovan. Skrbljivo je tudi za najstrožjo kontrolo na meji. Ker ni izključeno, da bo inozemstvo skušalo vtihotapiti bankovce s pomočje domačinov, naj torej vsakdo že v neposrednem lastnem interesu odklone odločno vse take ponudbe, ponudnika pa brezobzirno naznani finančnemu deželnemu ravnateljstvu. Pomisli naj pa tudi kako zelo bi oskodoval javnost in končno posredno tudi samega sebe, ker se bo seveda zamenjalo svoječasno bankovce za dokaj slabši kurz, če se inozemstvu posreči spraviti v promet večje vsote.

Izjava blagodarnosti. Magistrat grada Ljubljana, učinio je vojnicima komande srpskih trupa, poklon (5.000) pet hiljarda kruna, za napojniju o Božićnim praznicama. Komanda srpskih trupa smatra za svoju dužnost, da ovim putem magistratu grada Ljubljana, na učinjenem poklonu izjavi svoju najtopliju blagodarnost. — Sud opštine Novo mesto na prvi dan pravoslavnog Božića, priredio je u svom Narodnem Domu zakušku oficirima i vojnicama 8. čete I. bataljona 26. pesad. puka. Na priredjenoj zakuški svaki je vojnik dobio po 1 beo hleb, 3 parčeta strudlja, 1 porciju pečenja, pol litra vina, 1 paklo duhana, 1 cig. papir i po 25 cigareta. Komanda srpskih trupa znaša za svoju dužnost, da ovim putem darodacu opštine Novo mesto, na ovome lepem poklonu izjavi svoju najtopleju blagodarnost. — Komanda srpskih trupa u Ljubljani.

Za begunce s Koroškega veljajo glede begunskih podpor iste določbe kakor za druge begunce.

Učiteljica Ciril-Methodove družbe v Trstu, ki se nahaja sedaj v Ljubljani, se pozivljajo, da se zgledajo najpozneje do petka popoldne do 4. ure v družbeni pisarni.

Pokojnine invalidov, vojnih vdov in sirot. Vse te osebe že nekaj mesecev niso dobile svojih pokojnin z Dunaja po pošti. Narodna vlada se je veliko trudila, da doseže redno pošiljanje teh pokojnin. Dunajska poštna

hranilnica in penzijska likvidatura sedaj zopet redno posluje in sta ravnokar sporočili, da bodo vsi upravičenci dobili zastale zneske in pokojnine januarja šetekom tega mesca. Kdor bi pa denarja vendarle ne dobil, naj to z natančnimi podatki sporoči »Jugoslovanskemu zastopstvu SHS« Dunaj I. Seilerstätte, ki bo izposlovalo hitro in ugodno rešitev.

Na delu za narodne izdajalce. Slišal sem o nekaterih gospodih in narodnih damah, da se na merodajnih mestih (poverjenstvih i. dr.) potegujejo zato, da bi se ne odpuščali oziroma da bi se zopet sprejeli v državno službo uradniki nemške narodnosti in pa nemskutarji. Te dni pa sem zvedel celo za slučaj, da se v to svrhu zlorajajo celo uradni pečati. Narodna vlada je odpustila iz službe nemskutarja inženirja pri regulaciji Kamniške Bistrice Karla Kos-a. Župan iz Ihana pa je v posebni okrožnici, katero v podpis je poslal še sosednjim občinam, prosil, da se pusti tega človeka še na sedanjem njegovem mestu, torej v službi slovanske države SHS. Inženir Karl Kos je bil moj sošolec v realki. Imeli smo ga vedno Slovenci v svoji sredi, ker smo vedeli kako lovi g. profesor dr. Binder v svoje nemške mreže slovanske fante. Tudi Kosa si je zbral, saj je bil njegov oče vladni dedektiv. Ko pa je napravil Kos matura, je postal naenkrat kazinot v Gradcu, pa se je koj vpisal v zloglasno nemskutarsko akademsko društvo »Carniola«. Ko smo imeli v l. 1905 geodetično ekskurzijo v Lipnici, je povzročil Kos, da so vsi nemški tehniki, ki so se udeležili te 14 dnevne ekskurzije, napadli korporativno nas v znatni manjšini nahajajoče se Slovence in Hrvate. V pest so dobili samo dva, ki so jih pošteno zmlatili. Ko je stopil Kos v službo, je bil silovito strog in na svojo lastno pest je odpuščal delavce brez vsakega tehtnega vzroka. Zadnji čas pa je postal gosp. inženir zelo prijazen dober »fest fant«. Tako mi je pravil na Sveti dan njegov delavec Karl Bonisegna. Da, da, zadnji čas, ko je nemskutar Kos čutil kaj se godi, je postal prijazen in dober, a prej je bil slovenski janičar. Zapomnite si vsi, ki prosite uradno ali osebno za take slovanske janičarje, da so to volkovi v ovčji koži. V svarilo za bodočnost napisal sem ta slučaj, v trdnem prepričanju, da Narodna vlada ne bo nastavljala kljub takim prošnjam slovanskih izdajalcev na Slovenskem. Če potreba zahteva, naj se odpošlje na mesta, ki veljajo kot kazenska mesta zmerne Nemce, nemskutarje pa naj se prepusti njih usodi. — Nadgeometer Fr. Zupančič.

Tajne shode prirejajo ljubljanski Nemci in tu bivajoči Italijani. Shajajo se v nemškem gledališču ali pa v kleti »kazine«. Stražijo jih nemški dijakji »jugoslovanskimi znaki. Nedavno jih je razgnal neki zavedni poročnik. Kako dolgo bodo merodajne oblasti ščitile Nemce?

Poštna zveze z Zagrebom so sedaj še slabše kakor so bile v Avstriji. Ekspresnega pisma, ki je bilo za nas oddano v Zagrebu v nedeljo, še do sinoči nismo dobili! Ljubljanski časopisi se dostavljajo naročnikom v Zagrebu šele 3. oziroma 4. dan! In vendar imamo sedaj direktno zvezo z Zagrebom ter vozi celo več vlakov na dan. Ali Narodni vladi v Ljubljani in Zagrebu nimate toliko moči, da bi napravile tukaj red? Ali se tako pospešujejo stiki med Slovenci in Hrvati v eni in isti državi?!

Posebni vlak za izseljence nemške narodnosti vozi dne 18. prosinca 1919 iz Ljubljane glavni kolodvor ob 8 uri 47 min. zvečer proti severu.

Ulični napisi v Ljubljani še vedno izvijajo zavedno narodno občinstvo. V Ljubljani imamo še vedno vse polno avstrijskih (habsburških) uličnih imen, da bi bil res že skrajni čas nadomestiti jih z jugoslovanskimi. V Ljubljani imamo pač Dunajsko cesto, nimamo pa belgrajske. Spomnimo se tudi, da so v Bitolju imenovali še pred vojno eno ulico po Ljubljani in sedaj, ko smo prosti in svobodni, bi tudi mi lahko imeli bitoljsko ulico. Saj vemo, da se čez noč ne da vse narediti, ampak skrbeti moramo, da čimprej odpravimo vse spomine na našo suženjstvo.

Opozarja se gostilničarje in kavarnarje na naredbo celokupne Narodne vlade SHS v Ljubljani glede omejitve alkoholizma (pijančevanj) razglašeno v Uradnem listu od 11. januarja 1919, št. 259. Glede večerne policijske ure ostane v veljavi oglas izdan od policijskega ravnateljstva v Ljubljani z dne 11. jan. 1919, št. 16/2/Preds. to je, da se gostilne in restavracije morajo zapirati ob osmi uri in kavarne ob deveti uri zvečer. — Vodja policijskega ravnateljstva.

Rok za prošnje za vojaške podpore podaljšan. Narodna vlada je v seji dne 9. januarja t. l. sklenila, da se prošnje za prispevek za preživljanje vpoklicancev ali ujetih, za naklonitve nujno potrebnim svojcem invalidov, padlih, vsled vojne umrlih ali pogrešanih vojakov, za ameriške podpore podaljša do 31. januarja. Podpore se bodo dajale res le nujno potrebnim upravičencem. Vse te prošnje se morajo vložiti pri davkarjih.

Orožniki niso ustanovili orožniškega sveta temveč stanovsko združenje »Orožniško zvezo«, s sedežem v Ljubljani, h kateri naj pristopi vsak narodno zaveden orožnik.

Razna poročila.

Začetek mirovne konference.

Pariz, 12. januarja. (Lj. k. u.) Agence Havas poroča: V nedeljo popoldne je vrhovni vojni svet alirancev imel na Quay d'Orsayu daljšo sejo, ki je bila velike važnosti. Ob 2. 45' se je seja pričela in končala ob 6. 15'. Najprvo se je določil dnevni red, nakar so prišli na razpravo pogoji, pod katerimi pogoji bi se dovolila obnovev premirja z Nemčijo. Nato se je seja pečala z vprašanji glede načina razpravljanja medzavezniške mirovne konference. Pred vsem so posvetovanja veljala vprašanju števila zastopnikov, ki jih pošlje vsaka država na konferenco. Seja se je končala, ne da bi sprejela te predloge. Prva pripravljala seja konference bo v torek popoldne ob prisotnosti pooblaščenecv petih velesil, Francije, Zedinjenih držav, Anglije, Italije in Japonske. Razgovori so se povečini vršili v angleškem jeziku, ki ga govorijo Clemenceau, Pichon in Orlando. Ameriški poslaniški svetnik Frazer je predsedniku Wilsonu služil kot tolmač.

Masaryk in Lloyd George.

Pariz, 12. januarja. (Lj. k. u.) Brezzični brzojav čehoslov. tisk. urada: Lloyd George je na novoletno brzojavko predsednika Masaryka odgovoril nastopno: Zahvaljujem Vašo ekscelenco za novoletna voščila, ki jih vrača ves narod. Čestitam čehoslovškemu narodu na samostojnosti in se nadejam, da bo novo leto še bolj okrepilo prijateljstvo med čehoslovaško republiko in britsko državo.

Wilson Masaryku.

Pariz, 12. januarja. (Lj. k. u.) Kakor javljajo brezzično čehoslov. tisk. uradu je predsednik Wilson odgovoril predsedniku Masaryku za novoletno voščilo takole: Gospod predsednik! Vaša zakasnela depeša me navdaja z velikim veseljem, ker mi dokazuje, da je našel čehoslovaški narod v meni odkritosrčnega prijatelja. Veselilo me bo, ako bom mogel ostati vedno prijatelj čehoslovaškemu narodu. Upam, da me boste zdajpazdaj obvestili, s čim bom po Vaš h mislih mogel koristiti Vašemu narodu. Veselim se njegove samostojnosti in verujem na njegov procvit.

Neutemeljene, vznemirljive vesti.

Maribor, 13. januarja. (Lj. k. u.) V petek 10. t. m. sta se vozila skozi Maribor na potu v Krakov dva transporta vjetnikov Poljakov iz Italije. Transporta je spremljala francoska mornariška misija in okoli 40 italijanskih vojakov. Na kolodvoru je pozdravil misijo in ujetnike mestni poveljnik major Zwirn. V Krakovu prevzame misija italijanske ujetnike vračajoče se iz Rusije. — Prevoz teh transportov je dal tukajšnjemu nemškemu prebivalstvu povod, da razširja vznemirljive vesti o nameravanem napadu Nemcev skupno z 2000 Italijani na Špilje. Te vesti so seveda popolnoma neosnovane.

Zadnje vesti.

Slovenski legijonarji pridejo v Ljubljano.

Zagreb, 14. jan. (Izv. por.) Danes je dospel drugi oddelek jugoslovanske legije, ki se je borila na macedonskem bojišču. Slovinci od te legije pridejo v par dneh v Ljubljano. Oddelek te legije je ostal na črno-gorsko-albanski meji, da brani Jugoslavijo pred napadi od Italijanov organiziranih in podpiranih albanskih tolpe. Na naši južni meji je ostalo tudi več Slovencev.

Vrnitev dalmatinskih legijonarjev.

Kotor, 14. januarja. (Izv. por.) Danes je dospel sem iz Francoske 350 dalmatinskih prostovoljcev, ki so se borili kot legijonarji na francoski fronti. Prostovoljci so večinoma iz Boke Kotorske.

Demarkacijska črta med Jugoslavijo in Rumunijo.

Belgrad, 14. januarja. (Izv. por.) Srbski ratni Presburo poroča, da se vršijo med srbsko in francosko vrhovno komando pogajanja o določitvi demarkacijske črte med jugoslovansko in rumunsko interesno sfero.

Uniforma jugoslovanske vojske.

Zagreb, 14. januarja. (Izv. por.) Do sedaj še ni bila uradno določena uniforma jugoslovanske vojske, tako da so oficirji in vojaki hodili v uniformah najrazličnejših kombinacij. Kakor se sedaj ugotavlja, so v kooperativnem odseku Narodnega Veča že dogotovljene priprave za uvedbo enotne uniforme v celokupni vojski SHS. Najbrž izide že tekom prihodnjega tedna naredba, ki bo določila skupno uniformo za celo jugoslovansko ozemlje. Uniforma bo prikrojena in podobna angleški. Odpravijo se tudi nepraktične epulete.

Dr. Šmalc in župnik Trunk na potu v Pariz.

Zagreb, 14. januarja. (Izv. por.) Danes sta prišla sem na potu v Belgrad dr. Šmalc in župnik Trunk. Odpotovala bosta v Pariz in London v pomoč naši mirovni delegaciji.

Prihod Amerikancev.

Kotor, 14. januarja. (Izv. por.) Danes je priplul v kotorsko luko ameriški sanitetni parnik z oddelkom ameriške misije. Prebivalstvo je Amerikance slovesno sprejelo. Krajevni odbor Nar. Veča je priredil na čast Amerikancem soarejo. Sanitetna misija je določena deloma za Črno Goro, deloma za Dalmacijo.

Mirovna konferenca.

Pariz, 13. januarja. V današnji seji mirovne konference so razpravljali o preskrbi Nemčije in obmejnih dežel Jugoslavije, Čehoslovaške, Poljske, Madžarske in Rumunske. Nemčija bo morala oddati vse ladje, ki jih ima v svojih in nevtralnih lukah, da se porabi za prevoz živil in kamorkoli. Z gospodarskega stališča zahtevajo zavezniki od Nemčije vrnitev vsega gradiva, ki so ga čete odpeljale iz tovarn vpadnega ozemlja, v kolikor se to da doognati. General Foch bo stavil predloge glede zavarovanja denarnih zalog. Zahtevali bodo tudi jamstva glede shranitve zlata državne banke zunaj Berlina radi boljševeikov.

Lažnjiva nemška poročila.

Ljubljana, 14. jan. (Lj. k. u.) Nasproti senzacionalni vesti z dne 11. t. m. iz Ljubljane, objavljene po dunajskem korespondenčnem uradu, in vsebujoče poročilo o skorajšnji mobilizaciji jugoslovanske vojske, je ljubljanski korespondenčni urad pooblaščen, izjaviti, da je ta vest do zela izmišljena. Razen od kompetentne strani pred kratkim odrejenega vpziva najmlajših petih letnikov, ni bila odrejena nobena mobilizacija.

Zastopstvo Slovencev in Hrvatov na mirovni konferenci.

Pariz, 14. januarja. (Lj. k. u.) Agence Havas poroča: Po odhodu generala Focha so zastopniki zaveznikov velesil v medzavezniškem svetu nadaljevali posvetovanja glede načrta

mirovne konference. Najprvo so razpravljali o številu delegatov posameznih držav. Sklenili so, da bodo imele Francija, Anglija, Amerika, Italija in Japonska po pet delegatov, Belgija, Srbija, Grška, Poljska, Čehoslovaška država, Romunska in Kitajska po dva delegata, Portugalska in države, ki so le prekinile odnose z nekdanjimi osrednjimi silami, bodo imele samo po enega zastopnika. Glede zastopstva Brasilije bodo določili posebej. Kar se tiče pod angleškim pokroviteljstvom nahajajočih se držav, so pripoznali glavnim mestom Kanade, Avstralije, južne Afrike in Indije še po enega posebnega zastopnika. Nova Zelandija in Nova Fundlandija bosta odposlali po enega delegata. Zastopstvo jugoslovanske kraljevine bodo določili kasneje, prejkone pa bodo Hrvatje in Slovenci zastopani po onem številu delegatov, ki so ga določili za Črno Goro.

Tega števila še niso določili zaradi političnega položaja v tej kraljevini, ker se nekdanja vlada brani pripoznati stališče onih soplemenjakov, ki so za priklonitev Črnegore k Jugoslaviji. Vprašanje ruskega zastopstva na mirovni konferenci so odgodili. Omeniti se mora še, da bo imela vsaka država na mirovni konferenci samo po en glas ne glede na to, koliko delegatov jo bo zastopalo. Glede načina posvetovanj so sprejeli predlog predsednika Wilsona, da se bodo različni problemi odkazali strokovnjaškim komisijam. V seji v sredo bodo ministrski predsedniki petih velesil določili način delovanja, vodilna načela in poslovalni red za konference. Prvaskupna seja bo 18. t. m. po povratku Orlanda iz Italije. Otvoritveni govor bo imel predsednik Poincaré. Nato bodo izvolili predsedništvo.

Italijani in Madžari skupno proti Jugoslaviji.

Budimpešta, 14. jan. (Lj. k. u.) Čehoslov. tisk. urad poroča: V včerajšnjem ministrskem svetu so baje razpravljali o razmerju ogrske republike do Italije in z Jugoslavijo. V kratkem bo odpotoval član ogrske vlade v Italijo, kjer se z ozirom na dogodke v Jugoslaviji kaže pripravnost na skupen nastop z Ogrsko.

Italijanska nasilstva.

Split, 14. januarja. (Izv. por.) V vas Sitno pri Šibeniku so pripeljali Italijani večjo množino živeža ter pozvali glavarja, naj jim pomaga pri razdelitvi. Glavar se je obrnil na domačega župnika, ki mu je pismeno odgovoril, naj kmetje le prevzamejo živež, ne smejo pa podati izjav za Italijo. Ko je glavar vse to sporočil italijanskemu oficirju, je bil z mnogimi drugimi vred aretiran.

Razdelitev veleposestev na Madžarskem.

Budimpešta, 14. januarja. (Izv. por.) Karolyjeva stranka izdeluje načrt dalekosežne agrarne reforme, po kateri naj bi se razdelila vsa veleposestva med ubožno ljudstvo.

Francozi zasedli Szegedin.

Budimpešta, 14. januarja. (Izv. por.) Francoska vojna komisija je obvestila madžarsko vlado, da bodo entente čete zasedle tudi Szegedin, kar se je že zgodilo. V Szegedinu je en polk z oddelkom artilerije pod poveljstvom francoskega generala.

Darovi.

Za ubogo srbsko deco so darovali sledeči častniki štabne stotnije celjskega pešpolka: major Kolšek 10 K, podpolkovnik Jakšič 10 K, stotnik Fio 6 K, nadoficijal Vabouša 5 K, nadporočnik Voglar 10 K, nadzdravnik dr. Novak 5 K, poročnik Čebin 10 K, poročnik dr. Hrašovec 5 K, sanitetni poročnik Erman 10 K, poročnik Čančer 5 K, poročnik Detiček 10 K, poročnik dr. Brunčko 5 K, skupaj 91 K. — Podčastniki in moštvo štabne stotnije celjskega pešpolka 105-30 K. — Slovensko omizje v Sinčevsi 100 K.

Za Cankarjev spomenik: major Kolšek 10 K, nadoficijal Vabouša 5 K, nadporočnik Voglar 10 K, nadzdravnik dr. Novak 10 K, sanitetni poročnik Erman 10 K, poročnik dr. Brunčko 5 K, poročnik Detiček 10 K, skupaj 60 kron.

Za oslepele vojake: na svatbi častn. nam. Mil. Sinigoja v Kamniku nabrala Ang. Verdnik 50 K.

Za bojavnike na koroški fronti: neimenovana 6 K. — Posnemajte!

Aprovizacija.

Prodaja moke. Od četrta 16. t. m. do vštete sobote 18. t. m. se dobi na vsako močno izkaznico po 1 kg moke. Ker ni zadostne množine moke jedne vrste, dobe člani konzumov od 1 kg bele moke št. 0 ki stane 2 kroni 90 vin, vse ostalo občinstvo pa 1 kg moke za kuho, ki stane 2 kroni. Po končani prodaji se mora ves ostanek moke takoj napovedati.

Čebula za IV. okraj. Stranke IV. okraja dobe čebulo na zelena nakazila za krompir v četrtek, dne 16. t. m. dopoldne pri Mühleisnu po naslednjem redu: od 8 do 9 št. 1 do 300, od 9 do 10 št. 301 do 600, od 10 do 11 št. 601 do konca. Stranka dobi za vsako osebo 2 kg čebule, kg stane 1 krono.

Čebula za V. okraj. Stranke V. okraja dobe čebulo na zelena nakazila za krompir v četrtek, dne 16. t. m. pri Mühleisnu. Določen je tale red: od 2 do 3 popoldne št. 1 do 500, od 3 do 4 št. 501 do 1000, od 4 do 5 št. 1001 do konca. Stranka dobi za vsako osebo 2 kg čebule, kg stane 1 krono.

Izdajatelj in odgovorni urednik:

Anton Pesek.

Tiska „Zvezna tiskarna“ v Ljubljani.

Kupi se elektromotor 220 voltov, 25—30 HP, bencinmotor 5—10 HP, pisalni stroj z vidno pisavo ter vsaka množina bodoče žice za ograje. Takojšnje ponudbe je poslati na Josip Simčič, Medvode.

Prosim ponudbe za: elektromotor 220 voltov, 30 HP, bencinmotor 5—10 HP, pisalni stroj z vidno pisavo, polnojarnnik (Vollgatter) 30, bodočo žico ter kavo in riž. — Ponudim pa: Laneno seme, kumno, fižol, drva in papriko. Jožef Simčič, Ljubljana, Kopitarjeva ulica.

Koncipijent z nekaj prakse želi vstopiti v odv. pisarno. Ponudbe na upravnistvo pod „Takoj 300“.

Fini sukanec po 400 in 1000 vatlov na lesenih špulah priporoča tvrdka Osvold Dobeic, Ljubljana, Martinova cesta 15. 10—1

Dotična oseba, ki je zamenjala moški g. zdravniku Rusu, se opozarja, da ga pri- nesee nazaj v trgovino Angela Pekolj, Stritarjeva ulica št. 9, ker je navidezno znana in tam dobi nazaj svoj dežnik.

Hlapec h konjem kakor tudi za druga domača dela, se takoj sprejme proti dobri hrani in plači. — Ponudbe na Franc Derenda, Ljubljana, Emonska cesta 8. 3—1

Pridna služkinja za vsa domača dela se proti dobri hrani in visoki plači takoj sprejme. — Naslov pove upravnistvo „Jugoslavije“. 3—1

Psa, dobrega čuvaja, kupi takoj Franc Derenda, Ljubljana, Emonska cesta 8.

Hiša z vrtom v Ljubljani se proda. Poizve se Cesta na Rožnik št. 41.

Prodajam 50 l slivovke, 50 l tropinovca in 50 l brinjevca. Roba je domača in močna. Zmerna cena. — Ambrož Šmuk, Ceremošnjice. 5—1

Iščem službo plačilnega natakara izven Ljubljane. Pismene ponudbe pod „Kavcija“ na upravnistvo. 7—1

Kuhar išče službe v kakšni častniški kuhinji. Pismene ponudbe pod „št. 150“ na upravnistvo. 7—1

Zenitna ponudba. Jugoslovanski uradnik (Slovenec). 32 let star, inteligen, prijetne zunanosti, želi v svrhu ženitve znanja z gospico 18—26 let staro z nekaj premoženja, ki bi imela veselje do mirnega družinskega življenja. — Le resne ponudbe s sliko na upravnistvo „Jugoslavije“ pod naslovom „Ljubljana 1919“. — Tajnost zajamčena. 2—1

Vinske sode transportne in hranne, kupim. Ponudbe z navedbo kakovosti, velikosti sodov in cene na upravnistvo pod „Vinski sodi“.

Karbit od 100 kg naprej, v železno-pločevinastih zabojih, v vsaki množini, razpošilja točno proti predplačilu „Tvorica za dušik (d. dr.) v Rušah pri Mariboru“. — Nadaljna pojasnila so pri omenjeni tvornici na razpolago. 10—1

Zahvala.

Vsem onim, ki so spremili našega nepozabnega sina, ozir. brata

CIRILA

k zadnjemu počitku, posebno onim, ki so mu darovali krasni venec in č. g. duhovniku za nagrobni govor, izrekamo najprišrčnejšo zahvalo.

Ljubljana, 13. januarja 1919.

Žalujoča rodbina:
Skvarča.

Naročajte in razširjajte
„Jugoslavijo“!

„Narodna knjižnica“.

Snopič 1.

Valentina Vodnika izbrani spisi.

Cena 1 K, po pošti 1 K 20 vin.

Natisnila in založila

Zvezna tiskarna v Ljubljani.

Proslavimo spomin Valentina
Vodnika s tem, da ga spoznamo!

Naročite takoj!

Priporoča se tvrdka:

JOS. PETELINC

Ljubljana, Sv. Petra nasip št. 7

ob Ljubljani.

Dve gospici,
mladi, elegantni, lepe zunanosti, zelo premožnih starišev, želita znanja z mladima gospodoma od 24—30 let. Prednost imajo gledališki igralci in rezervni častniki. Le resne ponudbe s sliko na uprav. pod „Srečno“. Tajnost zajamčena.

Najlepše darilo mladini
je povest slovenskega
dečka iz sedanje vojne

„Dore.“

Knjiga je lepo ilustrirana ter bo v mestu in na deželi vzbudila veliko zanimanje. Cena vezani knjigi je 3-50 K. Dobiva se v knjigarnah in v Zvezni tiskarni v Ljubljani, Marijin trg 8.

Dr. Ernest Dereani

strokovni zdravnik za očne, ušesne, nosne in vratne bolezni
zdravi zopet redno od 11.—12.
dopoldne in od 1.—4. popoldne
Ljubljana, Frančiškanska ul. 4.

Pisemski papir najfinejše vrste

priporoča

Marija Tičar, Ljubljana

Največja izbira umetniških razglednic

Naročajte „Kurenta“

ki je edini slovenski in brez dvoma najboljši jugoslovanski satirično-humoristični list. Prinaša humoreske naših najboljših pisateljev ter je bogato opremljen z risbami in karikaturami prvovrstnih slovenskih umetnikov. „Kurent“ izhaja dvakrat na mesec ter stane
za celo leto 24 K, za pol leta 12 K,
za četrt leta 6 K.

Naroča se v upravnistvu „Kurenta“,
v Ljubljani, Marijin trg št. 8.

Mast, slaninu, suho meso i salamu (Braunšvajger)

razašiljem u sve krajeve Jugoslavije u poštanskim paketima od 20 kg uz dolje naznačene cijene:

Mast. . . po 24 K po kg Suhe šunke . po 22 K po kg
Slaninu . . po 28 K po kg Salamu (Braunšv.) po 20 K po kg

la kavin nadomjestak nepakovan K 5.50 po kg.

la kavin nadomjestak u paketima 1/4kg po K 6.50 po kg.
Novac unapried ili 50% kapare, ostatak uz pouzeće. Pakovanje (Sanduk) računam K 9.—, a poštarinu K 4.20. Kupci, koji lično dogju, mogu slobodno iz mjesta kao i preko granice Hrvatske svaku količino sa sobom poneti. 46 20—13

J. Gigović, tvornica suhomesnate robe i masti,
Nova Gradiška, Slavonija.